„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком и недељом на целом табаку а уторником на по табака.

ЦЕНА ЈЕ ОВА
за Аустро-Угарску
на целу годину . . . . . 14 ф. — н.
на по године . . . . . 7 ф. — н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
За Србију (у злату)
за годину 32 дин. на пола године 16 дин. на четврт године 8 динара.

ЗАСТАВА.

ОГЛАСИ рачунају се по 6 новч. од сваке врсте ситних слова, за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“ у Нови Сад.

НЕНАПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се

РУКОПИСИ не враћају се натраг.

Поједини бројеви стају 10 новч

ЛИСТ целокупне српске народне слободоумне странке.

БРОЈ 61. У Новом Саду у уторак 19. априла 1888. ГОДИНА XXIII.

Позив на претплату.

Већ је истекао рок претплате свима онима, који претплатише „Заставу“ на прву четврт године. Овим позивамо пријатеље „Заставе“ на даљу претплату.

Ко је и шта је „Застава“, то је она довољно показала. Она ће се и на даље лепршати у слободном табору нашег народа, на бедему народносном и напредном. И кад то кажемо, ми се позивамо на свој досадањи рад, који нас не може утерати у лаж.

У данашњим данима, где је силом прилика главни део наших обрана спао на плећа новинарска, „Застава“ треба још одлучнију потпору својих пријатеља. И она се са пуно наде обраћа својим пријатељима, да је не само духовном снагом, него и у купљењу претплате помогну.

Цена је „Застави“ обележена на челу листа.

Обраћамо и опет пажњу наших пријатеља и претплатника на бројеве „Заставе“ од петка. Ти су бројеви удешени за најшире кругове нашег народа, а нарочита претплата на њих стаје 3 фор. годишње.

У Новоме Саду, 1. априла 1888. г.

Уредништво „Заставе“.

ПРОМЕНА ВЛАДЕ У СРБИЈИ.

Нови министар председник Србије, закључио је седнице скупштине за годину 1887. указом, а није се скупштини ни представио. То значи јасно и разговетно, да он с овом скупштином не мисли радити.

То се у осталом могло и очекивати, али настаје питање: „Зашто министар Христић није распустио скупштину.“ То је с тога, што се не осећа довољно јак, да се скорије упусти у изборе. Он ће најпре изменити многе чиновнике, напунити апсе, раширити по земљи страх, па ће онда расписати нове изборе. За то треба времена. А да је сад одмах распустио скупштину, морао би по уставу у врло кратком времену наредити нове изборе.

Но шта нам веле полузваничне вести о томе? Те вести веле, да се Христић није могао представити овој скупштини зато, што је та скупштина учинила неку страшну ствар. Наиме, кад је у скупштини прочитано писмо министра Грујића, у ком се јавља, да је радикална влада дала оставку, захорило се у скупштини громогласно: „Живела радикална влада!“ Не чу се ни из једног грла „живео краљ!“ Из тога је извео Христић, да је скупштина нелојална, и да није била достојна, да јој се он представи.

* * *

Посланици народне скупштине, пре но што одоше кућама, изјавили су бившој радикалној влади своје поверење, и захвалише јој се на њеном раду око добра отачбине. Ми штампамо ту писмену изјаву посланика, која је врло занимљива. Она гласи:

„Господине председниче,

Ваше цењено писмо прочитао нам је у јучерањој јавној скупштинској седници наш поштовани председник скупштински, и ми смо из њега увидели разлоге који су Вас и ваше другове руководили да поднесете оставку Његовом Величанству Краљу.

Уважавајући и сами разлоге, поменуте у Вашем поштовном писму, сматрамо за особито пријатну дужност изразити Вама и друговима и овом приликом наше сложно и једнодушно поверење, којим смо Вас и до овога часа непрекидно пратили у нашем заједничком раду на добро и срећу Његовога Величанства Краља и отаџбине, држећи се савесно у границама познатога споразума из кога је влада и поникла.

Ми смо с Вама учинили нашу свету дужност према Краљу и отаџбини. Уверени смо, да ће отаџбина матерински благословити рад својих искрених и поштених синова.

На растанку молимо Вас, господине председниче, да са друговима примите уверење нашег искреног и дубоког поштовања.

Београд, 16. априла 1888. год.

Посланици:

(доцније потписи 150 посланика.)

* * *

И ђаци Велике Школе беху сазвали на Цвети збор великошколаца ради изјаве благодарности радикалној влади и народној скупштини, на њиховом досадањем раду. Но академска власт велике школе забранила је тај збор, па је уједно наредила, да се ни једна ђачка објава не сме износити без одобрења њеног.

Христић дакле већ ради! „Политичка Кореспонденција“ стала је у његовој служби те је већ послала брзојав по целом свету, да је „новоименована влада нашла на опште симпатије.“ Занимљиво је то, што осим „Пестер Лојда“ и још једних новина ни један други будимпештански или бечки лист не имаде толико дрскости, да без примедбе отштампа тај телеграм. Осим тога је „Пол. Кор.“ пустила по свету глас, да Христићева влада није влада никакве партије, но влада неутрална, која ће владати само по правди и закону. Исто се тако писало о Христићу и године 1883.

Међутим, док се по страном свету проноси глас, да ће се Христићева влада држати само правде и закона, дотле је Христић већ издао на све власти окружницу, из које сасвим јасно провирује права намера Христићева. Распис тај отворено заповеда сваком чиновнику, да мора ићи правцем, којим иде влада, т. ј. Христић. Ево тог значајног места из Христићеве окружнице, која је зацело јединствена у уставним државама. Та места гласе:

„У односима између виших и нижих власти мора постојати подједнака свеза, у којој ће се свагда огледати један одређени правац.

Ова једнообразност могућа је само тако, ако сваки чиновник тачно и савесно буде ишао правцем, којим руководи влада Његовог Величанства краља. Према овоме јасно је, да сваки чиновник а поглавито чиновник полицијски, и у дужности и ван ове, не сме изгубити из вида свој положај и свој позив. Он се мора уздржавати свега, што се не слаже са правцем и циљи владе, и што је противно правилима дисциплине. **Он мора да се понаша и појављује тако, како би сваком било јасно, да је он уз владу.** И који год од свих чиновника, било због различних посматрања, било због својих личних убеђења не би следовао оваком очекивању владе, него би се поводио за друкчијим склоностима и у противном правцу, такав чиновник грешио би противу своје заклетве и дужности према држави, и изложио би се последицама §-а 43-ег тач. 10-е под б. закона о чиновницима грађ. реда“. Доиста овако може говорити само отворен присталица деспотизма, какав је Никола Христић.

* * *

— О томе зашто је пала радикална влада, пише „Будапешти Хирлап“ у свом 118 броју ово:

„Што је пала радикална влада, која је држала уз Русију, то ће се у Београду и Петрограду приписивати упливу Аустро-Угарске. Бадава би ми и говорили, да немамо у том удела, кад нам нико неби веровао, јер сваки зна, да краљ Милан с нами држи, и тражи у Бечу наслона, па и савета. Сигурно је и то, да Грујићев кабинет, а још више скупштина не беху пријатељи Аустро-Угарске, тако, да смо ми били приморани тражити лека против тога, да нам се не изигра трговачки уговор. А да смо заиста ми узрок најновијој промени, то ће у Београду и Петрограду тим више поверовати, што после Грујића није дошао Ристић, него Христић, који се сматра као пријатељ Аустро-Угарске и т. д.“

— Заиста мора се жалити, ако смо ми узрок. То нам неће придобити симпатије народа у Србији, а симпатије једног Христића вреднеје за нас неколико месеци, ал за дуго не. Ако наша дипломација не ради онако, да задобије симпатије народа у Србији, онда је цео њен рад само на песку зидан. То смо рекли већ пре; то тврдимо и сада.

Парница против мајора Попова и његових другова у Бугарској.

Парница Попова и његових другова још траје. Окривљени су, да су проневерили војничке новце. Дописник руског листа „Новоје Времја“ вели о томе ово:

„Суд окривљеницима састављен је овако: Председник, пуковник Николајев, а заступник оптужбе је Паница. Овакав састав суда показује, да су се Николајев и Паница помирили са Стамбуловом и Муткуровом (јер иначе не би ушли у састав суда) и да ће окривљеници бити осуђени против воље Кобурга, Начевића и Стоилова. Да ће окривљенима бити врло хрђаво, доказује већ одредба тога суда, да се конфискује сва имовина оптужених у циљи будуће одштете. У друштву говоре, да је за Попова већ унапред одлучено, те ће га затворити на десет година. С друге стране чује се доста поуздано, да Кобург, Начевић и Стоилов сплеткаре да кривци буду ослобођени. Све то даје парници Попова и другова ванредан интерес; у парници се огледа тајна борба Кобурга, Начевића и Стоилова с једне стране, Стамбулова, Живкова и Муткурова с друге, те ће осуда бити победа или пораз за једну или другу страну. Политичко значење парнице Попова показује се све јаче и јаче; тако је сада познато, да је прво дело Стамбулова било, кад је затворен Попов, да прекине брзојавну свезу, која је спајала кабинет Кобургов са станом Попова.

Поводом се парнице подсећа „Трновска Конституција,“ како је исти тај Попов прошле године, 19. фебруара, хватао по кућама, гостионама и улицама мирне грађане, како је све вукао у црну џамију где су их још исте ноћи врховни судија, мајор Паница, у пратњи неколико официра, и дванаесторице жандара подвргли тешким мукама те присподабља садањи положај Попова са бившим. „Попов“, каже тај лист, „који је прикривао варварске осећаје и нагоне својих бивших другова био је родољуб, а сада већ јучерањи његови садругови набацају се на њ као на злочинца и неваљанца. Доиста, промена судбине Попова врло је поучна“.

„Трновска Конституција“ тврди даље да се је Попов већ одавна служио својом војничком чашћу за спекулације. На пр. за време рата против Србије, одпуштао је за новац Чивуте из војске. У истом се листу упозорује да је Николајев, председник војничког суда, кад је био министар рата, забашурио аферу мајора Панице који је са својим војницима опљенио село Старопатицу, па можда ће исто такову услугу учинити и Попову. — Исти лист окривљује Начевића, да је као министар финанција проневерио шест и по милиона франака, те побија осваду „Свободе“ да је Каравелов за 190.000 лева државних новаца купио дворац.

ЛИСТАК.

ГЕРМАНОВА ПРОСЛАВА.

У дивном месецу мају, кад зефири лахоре, кад цвате руже, и кад се по савету календара „Орла“ „стрижу овци, хватају бубе шљиваре, а неродне лозе заламају,“ биће све године Германова прослава.

Маја месеца 1848. год. постао је Герман калуђер. Дакле годину у којој се то десило, бележиће историја свакојако као доба јада и несреће.

Председник црквене скупштине, Милан Димитријевић предложио је ту прославу. Не могу а да не забележим неке речи из његова говора, које је изговорио у црквеној скупштини:

„Српски народ пун благодарности према Герману Агђелићу, прославиће торжествено четрдесетогодишњицу његовог калуђерства.

„Српски народ пун благодарности сетиће се, да му је Герман био и отац и мајка!

„Српски народ ће сва Германова доброчинства забележити са златним словима . . .“

Дотле је дошао говорник, кад неко од скупштинара шапну свом другу на уво: „Забележиће врага доброчинства. Јота се непрестано тужи, да Герман неће ништа да учини за „Српски Народ.“

Но то је свакојако само неслана примедба. Речи председника карловачке општине испуниће се.

„Српски Народ“ ће заиста достојно прославити јубилеј Германов. „Српски Народ“ ће се сетити, да му је Герман био и отац и мајка...

Скупштина карловачке црквене општине усвојила је, да „српски народ“, (управо ортографски исписано: „Србски Народ“) прослави јубилеј Германов. Већ је и програм донекле утврђен, а пошто је тај програм занимљив, ево ћу вам га овде саопштити.

У зору ће бити јутрење, за тим служба, а у вече — бдење, управо пардон — духовни концерат. „Добровољни прилози“ даваће се радо са захвалношћу свакоме, који хтедне доћи на тај концерат. Само не верујемо да ће сети „добровољни прилози“ и путем новина објавити. Од многих песама певаће се и: „Тебе појем“ и т. д.

У вече ће бити „илуминација.“ Прво и прво запалиће се свеће у дворском подруму, после ће се „илуминација“ ширити све даље и даље. За тим следује бакљада. У тој ствари је одбор поступио врло обазриво. Решено је једногласно, да се бакље не варуче у Н. Саду, јер може овај врг „лецедер“ уместо смоле узети сумпора, па кад се почне дим од сумпора дизати према Германовим прозорима, може се десити чудо. Врло је згодно приметио један многоуважени одборник, да он зна, како су једном приликом неки запалили сумпор испод прозора једног кокошињака, те кад се дим уздигао до њих, оне попадаше онесвешћене доле, тако, да су их одмах могли трпати у џак.

Јавио сам вам већ, да ће се оног дана осветлити и „магареће брдо“. Неки су до душе мислили, да неће бити нужно осветљавати то „многоуважено брдо“, јер ће оно „схватити значај оног великог дана“, те ће се и онако, само од себе, светлити од радости. Но већина је била против тога, а то из разлога, што, и ако се то брдо зове магареће, није ни мало сигурно, да ће оно само себи осветлати и осветлити образ.

У приређивачком одбору се велика дебата развила око тога, где ће обесити Германову слику. Један је члан рекао: „Ја сам зато, да Његову Светост обесимо у самој цркви“, други су хтели да то буде на зиду дворца, а трећи су говорили да се изнесе и истави на највишем месту, а то је на магареће брду.

Но главно је оно, што задире у банке, а то је банкет. Изабрано је неких седам комисија за ту ствар, Прва комисија има да нађе згодне куварице, и у ту су комисију изабрани све сами стари калуђери, јер се они у том послу најбоље разуму. Друга комисија треба да пазари све што је нужно, а почастан председник тој комисији је сам Герман, ваљда зато, што је он до сад у српском народу највише „пазарио“. Трећа комисија ће прихваћати госте. Ти су гости научени на заплете, па наопако да се неко и у силажењу с кола заплете и скрља ногу ил врат! Види се, господа су јако предосторожна, јер на бога и на срећу не могу се много ослонити.

Једна комисија има да зготови јеловник. У ту су „часну“ комисију ушли све сами чувени гурмани, али су се морали писмено обвезати, да неће ни један од њих сести на какво угледно место при банкету, но ће јести оно што остане. С тога је ваљда и решила та многоуважена комисија, да се оног дана на сред карловачке пијаце пече угојен во. Види се, људи разуму свој посао. Но тај њихов закључак треба да буде потврђен, а добро обавештени кругови сумњају, да ће то бити.

Пећи угојена вола на сред карловачке пијаце, то може да постане тако велики и сензацијони догађај, да може читаву параду, па и самог слављеника бацити у запећак. То веле важно питање за сад је дакле још нерешено, и по свој прилици образоваће се три нове комисије, које ће мериторно решити питање: дали да буде прослава с волом или без вола? Странке су у том јако поцепане, и бојати се, да ће баш сами покретачи дати оставку и парасити се свега, ако се реши, да слава прође без вола.

—ан.

Политички преглед.

Накнадни избори у Троједници, који су се обавили у Србу, у Сењу и Петровом Селу испали су у владину корист, јер опозиција званично није ни истицала кандидате. У Србу је изабран Грлич, у Сењу Јелачић а у Петровом Селу поштар Лорак.

Наши јади.

Штета, коју је нанела овогодишња поплава врло је велика. По званичним извештајима, поплављено је на 1 милијон катастралних јутара ораће земље, а целокупну штету од поплаве цене на 15—20 милијона форината.

Но то још није све. Данас се тек види, да су јесењи усеви на многим местима које прозебли, а које од силне влаге иструнули. Нуз то са свију страна наше отаџбине стижу сваког дана вести о новим ударима и несрећама. Бура, снег и лед од прошлог четвртка починише у многим пределима чуда, а из појединих крајева јављају, да голубачке муве, гусенице, бубе, мишеви и црви тамане стоку, воће и усеве. Нема ни једног зла, које није ове године наишло на нашу државу и то у таквој мери, како то скоро није било.

Овде ћемо примера ради да изнесемо неке извештаје о разним јадима, који задесише поједине крајеве наше отаџбине:

Из Карансебеша јављају од 16. тек. месца „Б. Х." ово: Већ од два дана појавиле су се голубачке муве у грдним ројевима. За та два дана у Карансебешу 8 комади рогате марве стаманиле су те муве.

Из Макове јављају: „Овде се појавило милијардима гусеница. Преплавише поља, те поједоше жита. Људи су разорали, те посејали кукуруз. Но и кукуруз поједоше. Гусенице редовно попасу жиле, те биљка изумре. Дању су једно три палца под земљом, а ноћу излазе, те се успузају на биљке. Становници су јако узнемирени због ове беде".

Из толнанске жупаније јављају: „Поједини предели наше жупаније упропашћени су. Рана жита су се лепо показала, но навђоше црви, те их савршено опустошише. Сад су становници засејали на то место кромпир.

Из Ђурске и Заљанске жупаније јављају, да је жук јако опустошио воћњаке.

У бач-бодрошкој жупанији, и околини Баје, усеви су слаби, но црви су поред тог још учинили грдну штету.

У Мункачу и околини пољски мишеви упропастише већу половину целокупних усева. Негде је остало тек 10 процената на миру. Појавиле се већ сад и зле муве, те је више комади марве угинуло.

Из тамишградске вармеђе јављају, да је 6. априла било мраза, који је много нашкодно воћу, а појавиле се и голубачке муве.

Из Вел. Варадина јављају, да је тамо прошлог четвртка тако јака бура била, да су са много кућа кровови попадали, па и са самих цркава. Шта је прозора и врата полупано, о томе скоро и нема рачуна. Тарабе и плотови су разнесени, а најјача дрва су из земље извађена. И у виноградима је бура много штете направила. Штета иде у много хиљада. У Хајо и Конто-у стоје читави редови кућа без крова. У Бихарвони ветар је оборио са торњ, црквеног куглу и звезду, у Тамашу срушио се цео торњ, У Б. Уј-Хељу срушила се штала и у њој погинуло 28 волова. У Араду је било олујине са севањем и грмљавином, а после са бујном кишом. На обали Мориша били су зидови за зграду девојачке школе већ готови. Бура је порушила те зидове сад из темеља. Ту је погинуло и доста радника, а многи су тешко рањени. — У Кечкемету било је бујне кише са тучом. — У Сегедину је бура такође разнела кров са многих кућа. У Шоприњу није, истина, било земљотреса, као што је Фалб предсказивао, али је зато скоро цео дан падао снег.

ДОПИСИ.

Ада, 17. априла. За кратко време расписаће се код нас стечај на једно подбележничко место које је тек пре две године попуњено, а тада га је заузео г. Лаза Јовановић. Он нас сад оставља, јер му се појавила боља прилика, није му дакле ни замерити. Нами је врло жао што нас г. Јовановић оставља, тим више, што смо у њему имали баш оно, за чим смо тежили, а то је, тачна званичника, ваљана Србина добра и искрена пријатеља. Колико је г. Јовановић био код нас уважен — сведочи то, што је одмах изабран био за подпретседника црк. општине, а доцније и за представника жупанијског.

Намера ми је управо та, да упозорим браћу Србе који су за ово звање оспособљени, да не пожале труда на ово место компетирати, јер, и ако није плата већа од 600 фор. у готовоме новцу, има споредна доходка јамачно још толико и више.

Што се тиче наше женске задруге, још једнако траје уписивање, и могу вам са задовољством јавити да врло лепо напредује. О овоме други пут више.

А.

Вести из места и са стране.

Новинарске лажи. Бечке и пештанске новине неће никако да заћуте но и даље протурују гласове о томе, како је Јаша Томић уредник „Заставе" заиста протеран из Београда. Нуз то су постали опширнији, те донашају „поуздана факта". Међу осталом пишу о томе ово: „Какво је стање владало у последње време између радикалне владе и краља Милана сведочи најбоље овај чин. Томић, уредник „Заставе" непријатељ краља Милана, који под окриљем угарске владе ради у својим новинама на томе, да се протера краљ Милан, с којим ми у пријатељству живимо; био је у Београду. Тамо је отишао са својом женом у скупштину, те је пустио да му тамо праве овације. Краљ Милан, без да се о томе договарао с министрима, заповедио је полицији, да Томића одмах протерају из Београда. Један полицијски часник нашао је Томића баш код министра-председника Грујића, оданде га је изазвао напоље и отпратио га је преко савског моста. Какав је то министар и саветник краљев, који са отвореним краљевим непријатељем држи конференције." Цела ова вест, већ по самом саставу таква је глупост, да у њу нико не може веровати. Томић је био два дана у Београду, оданде је отишао у Ниш и вратио се у Н. Сад, без да је имао с полицијом икаква сукоба. У осталом вест о протеривању Томићевом опровргао је у своје време и „Одјек". Ми доиста не знамо, шта се мисли с растурањем тих гласова. Та баш меродавни кругови у Србији најбоље знају да није било ничега у ствари.

† **Пера Вуков** адвокат из Перлеза. Јављају нам из Перлеза, да је тамо 16. тек. месеца преминуо Пера Вуков, адвокат, о коме веле да је једини у Перлезу, који је од све тамошње интелигенције остао веран народним начелима. Лака му црна земља!

Србима Новосађанима. У смислу §. 19. највише кр. уредбе од 1868. г. предузеће се на летњег св. Николу 9. (21.) маја о. г. у 9 сати пре подне у општинској дворани избор једне трећине скупштинара ове срп. православне црквене општине. Поводом тим иставља се списак бирача на углед у општинској парохијалној писарници, почињући од Лазареве суботе до Ђурђева дана, т ј. од 16. (28.) априла до 23. априла (5. маја) о. г. свагда само пре подне од 9—12 сати. У случају, да у овај списак није ко уведен у бираче, а има по закону бирачко право, или је други ко уведен у бираче, а нема тога права, то се оставља свакоме, да може то своје право тражити или против другога приговоре чинити пред одређеним рекламационим одбором, који ће то други, трећи и четврти дан Ускрса, т. ј. 25. 26. и 27. априла (7. 8. и 9. маја) ове године свагда пре подне од 9—12 сати у истој општинској писарници примати. Право бирачко има у смислу §. 13. горехваљене уредбе сваки члан ове општине, који је навршио 24. годину живота свога и који уз то опредељене прилоге за ову општину уредно подмирује и не дугује ништа за прошлу годину 1887. Искључени су пак они, који су због каквог злочинства осуђени или тога ради оптужени и под истрагом стоје, и сви они, који општини овој имају да полажу рачуне какове, па ни после одређеног им рока за пун месец дана нису то извршили. За скупштинара може бити изабран сваки, који у смислу §. 13. горехваљене уредбе има прописана својства, а притом је навршио 30. годину живота свога.

Новине у Србији. Од кад дође Христићева влада, занимљиво је читати новине у Србији. Мислите, да је могуће извадити из њих, шта оне пишу о тој промени? Боже сачувај! Не пишу ништа, ама ни — беле. Са изузетком „Видела", коме увек сване, кад се смрчи Србији, остали листови само бележе факта. Либерална „Независност" изгледа као да се ништа није ни десило. Нигде и не спомиње, да је пала влада, нигде, шта је било о скупштини, само тамо негде остраг има краљев указ о постављању нове владе, без речи, без примедбе, па и без увода. — До сад је пасала против радикалне владе, као да је та влада из самих Турака састављена, писала је без бриге свакојаке подвале. А сад? Заиста би било занимљиво знати, шта мисли сад тај лист.

Преметачина. Јављају нам из Земуна: „Ноћас у очи Цвети је земунска кр. држ. полиција без писмене мотивације, одржала преметачину у штампарији Милоша Грабовачког, и конфисковала 37-ми број „Србинових Записника" с додатком „Јавна тајна". Извршилац преметачине захтевао је, да се одма у његовом присуству цео слог разложи.

Словенски сабор у Прагу године 1848. Почетком идућег месеца маја изиђе код прашког књижара, М. Кнапа у Карлину историчко-политички спис историји средоевропских Словена, о словенском сабору год. 1848., у којем су учествовали Чеси и изасланици свију словенских народа тадање Аустрије а такођер Словени неаустријски. Ова чешка брошура садржаће рад, акта и имена свију чланова ове словенске скупштине. Будућ су у овом сабору учествовали и Срби (свију Југословена било је на овом сабору 42), међу њима Атасијевић Ђорђе, Даничић-Поповић Ђорђе, Драгосављевић Ад., Јанковић Ђорђе, Карацић Вук, Лазаревић из Београд, Ристић Никола, Суботић Јован, Стаматовић Павао, то ће тај спис тим више занимати наш српски свет.

Исељавање у Америку — трговина. Ово дана су у Бечу ушли у траг једној гадној трговини. Будимпештанска полиција дознала је, да неки Сокл врбује људе, да се селе у Америку. То су признали вазда њих, који се хтедоше да иселе, али их је полиција у Будимпешти заустави и вратила натраг. Неки адвокат Мандл из Будимпеште хтео је ту згоду да употреби, да дође до мало новаца, па оде у Беч Соклу и стане му говорити, да може израдити, да му не буде ништа, само нека му он (Сокл) да две хиљаде форината, од којих ће новаца једну четвртину за себе задржати, а остало ће дати полицајном комесару Х. у Будимпешти, ком је поверено, да води истрагу против Сокла. Овоме се то учини и сувише много, а после зар је и посумњао у Мандла, те оде у полицију и пријави га. Полиција дође и затвори Мандла због измамљивања новаца. — Је ли Мандл збиља ишао на превару, или је заиста био у договору са споменутим полицајним комесаром — то ће се тек видети. За сад је пак главно, што видимо, да се већ нашло људи, који употребљују беду и сиротињу других у своју корист. Сокл је заиста агент „северо-немачког „Лојда", и имао је заиста везе у Будимпешти. Да боме, да није Сокл први, што то ради, т. ј. да врбује сиротињу за исељавање у Америку; има у Угарској вазда таквих агената. Нећемо да кажемо, да се и због наговарања многа исели у Америку, али опет нису ти агенти криви, што се из Угарске тако много свет сели. На здраво тело не налећу муве, већ на рањаво. Да нашем свету није већ догорело до ноката, не би га нико могао наговорити, да се сели. Овако су пак створене прилике, да могу и за то агенти постојати. За то мислимо, да је узалудан труд владиних људи и владиних листова, који силом хоће, да нам представе, као да су сами ти агенти криви, што се толико света исељује. — Знамо се.

Свадбе у Будим-Пешти. За последњих 10 година било је у Будим-Пешти 32.345 свадба. Преко 40 година венчало се њих 1704 човека, а било је њих 50 који су имали и преко 60 година кад се венчали. 376 девојака венчало се испод 17 година. Од 17 до 19 година венчало 3600 девојака; од 20—23 године било је 8471 млада Удовица је било, што се преудале близу 6000

Трговина.

= **Нови Сад** 18. (30.) априла. Свршетком прошле недеље је на горњим пијацама цена пшеници, бољој и средњој роби се унапредила. Знатне је количе пазарено за иноземство на станицама на Тиси и Дунаву. Зоб је са неколико новчића изгубила од своје досадање вредности. Кукуруз је јако тражен но цена му није напредовала. На нашој је пијаци слаб довоз са раном, пошто су у блиској околини нашој два годишња вашара на окупу. Пшеницу наши млини радо пазаре и цена је бољој роби унапређена. Данас плаћају за пшеницу 6 ф. 60—70 н. напредно и до 6 ф. 80 н. Наполица 5 ф. 70—80 н. Јечам 4 ф. 50 н. Зоб 4 ф. 60—70 н. Кукуруз 5 ф. 60—70 н. Све од 100 кгр.

Посао са производи је сасвим застао. Ни маст ни сланина се не тражи. Застала је продаја и роби наших вртара. Осим што се пасуљ одржо на цени остало је све попустило ценом. Маст на више 66 ф. на мање 68—70 ф. Сланина 66—68 ф. Пасуљ 12 до 13 ф. Лук 2 ф. 50—3 ф. Кромпир 2 ф. 50—3 ф. од 100 кгр. Угојени свињи 47—50 н. од 1 кгр.

*

У **Будимпешти** 16. (28.) Пшеница уз добру понуду и добру вољу за куповање, боља врста и средња и са напредном ценом пазарена. Плаћана потиска тешка 81.5 7 ф. 60 н. 81. 7 ф. 60 н. 80. 7 ф. 57½ н. 80. 7 ф. 55 н. 79.5 7 ф. 55 н. 79. 7 ф. 50 н. 78.5 7 ф. 45 н. 78. 7 ф. 40 н. Пештанска 81. 7 ф. 55 н. 80. 7 ф 55 н. 79.5 7 ф. 50 н. 78.5 7 ф. 40 н. Бачка 80. 7 ф. 55 н. Банатска 78.5 7 ф. 30 н. Сивачка 78.5 7 ф. 45 н. Све на три месца.

Термини. Закључена пшеница за пролеће по 7 ф. 29—31 н. за мај-јуни пшеница 7 ф. 15—17 н. за јесен пшеница 7 ф. 44—46 н. Кукуруз за мај-јуни 6 ф. 32—34 н. за јули-август кукуруз 6 ф. 31—33 н. Зоб за јесен 5 ф. 41—43 н.

Продано је 3800 м. ц. кукуруза по 6 ф. 25 н. за готов новац.

БРЗОЈАВИ „ЗАСТАВИ."

(Стигли 18. априла у вече.)

Земун, 18. априла. (Од нашег нарочитог извештача.) Риста Иванов бивши префект видински, који се до сад налазио у емиграцији, претеран је јуче од Христићеве полиције у Земун, но вечерас мора и Земун оставити.

Београд. Јуче, као на дан предаје Београда била је свечана служба у саборној цркви. У вече је варош била осветљена. (Напомињемо овде речи једног од наших дописника, који нас извештава о тој народној светковини. Он вели: „Светковина на Цвети изгледала је као 29. мај 1868. године. (Дан убијства кнеза Михајла.) Све се сневеселило и снуждило. Свако око некако преплашено погледа, а куд год се окренеш, видиш само бледа лица..." Пр. уред. „Заставе.)

Бордо. Председник републике Карно на јучерањем банкету, њему у почаст приређеном, рекао је, да би се поштовали закони, треба водити политику мирно, промерено и мудро и пазити на слободу. Таква је политика јемство ла мир споља и изнутра. Он ће такву политику водити.

Тулуз. Синоћ су опет ђаци демонстратовали у корист Буланжеа.

На пострадале од поплаве.

Уредништву „Заставе" стигли су ови прилози на пострадале од поплаве.

ЗА ВИЛОВЧАНЕ:

К. М. из Ковиља — — — — —	1 ф.
Д. М. из Ковиља — — — — —	1 ф.
Др. Миша Михајловић из Ср. Карловаца	5 ф.
Свега	7 ф.

ЗА БОРЧАНЕ:

Др. Миша Михајловић из Ср. Карловаца	5 ф.
Свега	5 ф.

Мојим пријатељима на знање!

Моје крсно име ђурђев-дан славићу ове године други дан Ускрса. Ма да наше црквене власти, нису нашле за вредно да у том погледу ма шта објаве, ја сам нашао за добро држати се закључка, кога је у погледу овогодишње славе Ђурђев-дана обнародовала митрополитска власт у Србији.

У Новом Саду, 16. априла 1888.

Сава Стојковић,
обућар.

КЊИЖЕВНЕ ВЕСТИ.

Изашао је из штампе

„ЈАВОР"

БРОЈ 16.

ЛИСТ ЗА ЗАБАВУ, ПОУКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Властник: Змај Јован Јовановић. Уредник: Др. Илија Огњановић.

Садржај:

Из првог дела „Пламенова". (Омладини на Балкану) Песма од Радована Кошутића. — Милче. Приповетка из учитељског живота. Посвећена госпођици Мари Поштићевој. Од В. Милана Марина. (Наставак.) — Баба-Јана. Од Владимира Трајановића. Опис „ц. к. генерала Србаља од 1759.—1810. и ц. к. обрстера Србаља од 1744.—1810." од фмл. Саве Продановића. Приопштио, исправио и допунио Димитрије Руварац. (Наставак.) — Подела топлоте на земљиној површини. Црта из климатологије од дра П. Падејског. (Наставак.) — Листак. Црте из најновије италијанске књижевности. Пише Мар. Ко. (Наставак.) — Књижевност. — Белешке. — Разно. — Нове књиге. — Одговори.

„Јавор" излази сваке недеље на читавом табаку и стаје на 3 месеца ф. 1·25. За стране земље ф. 1·50.

У Н. Саду 16. априла 1888.

Лука Јоцић,
издавач „Јавора."

ОГЛАСИ.

ДАНИЛО ГЕРГУРОВ

У СОМБОРУ

потребује за своју **гвожђарску трговину** једног помоћника. Рок ступања је 3. (15) мај т. г. Вични српском, мађарском и немачком језику имају првенство. 3-3

ОГЛАС.

Моју ново сазидану гостионицу хотел „Салоник" која још није под закуп издавана, издајем под закуп за годину или две дана.

Иста гостионица налази се у сред вароши на најживљем трговачком месту, поред реке Ветарнице, најфиније је измолована, на горњем боју седам гостинских соба са балконом, на доњем спрату три собе, кафана са трапезаријом, кујна, подрум, штала и башта у авлији са леденицом напуњеном са ледом. Гостионица је снабдевена са елегантним намештајем у собама и у кафани, а кујинске ствари и стакларију као и друге ситнице дужан ће бити закупац сам набавити.

Цена је за овај хотел заједно са леденицом пуном леда 160 дуката цес.

Ко је вољан да узме ову гостионицу, нека се обрати на потписаног.

У Лесковцу 10. априла 1888. год.

2—3 **Емин Пашагић.**

Издавање риболова под закуп.

Тителско друштво за подизање насипа издаје под закуп путем лицитације свој риболов у тителском 4-том заливу на три године. Лицитација ће се држати у канцеларији ритске управе англо-аустријске банке у Новоме Саду (Хефнеров млин) 24. априла (6. маја) пре подне у 10 сати. Вадијум је 300 фор.

1—8 **С. ХАЈ**, у Новом Саду.

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.